

Quan sigui l'hora

Tancar les parpelles cansades i deixar que les coses passin

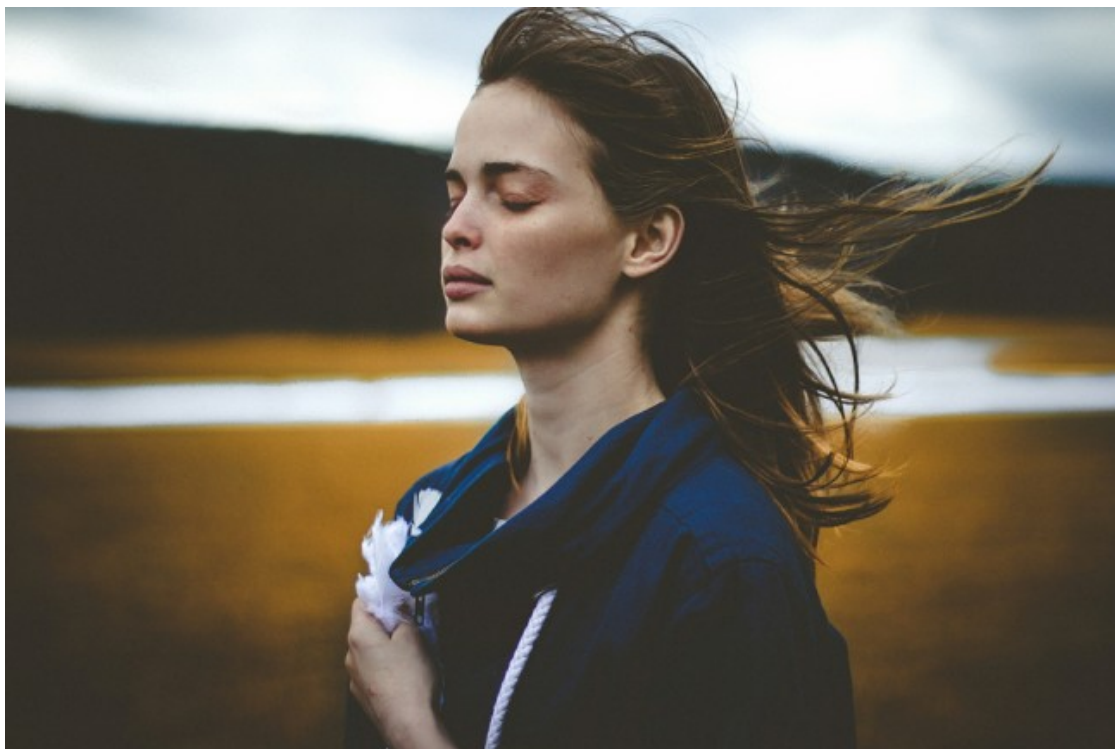

Foto: Lulu Lovering

Cuando llegue la hora en que debas enseñarles, nada podrá impedir que suceda;
cuando no es la hora, nada puede hacer que suceda
J.S. Gaviota

M'arriben com un bàlsam les paraules que em fan entendre amb el cor i no amb el cap el saber sense saber, el dir sense dir, el trobar sense buscar. Tancar les parpelles cansades i deixar que les coses passin. Res no podrà impedir que passin, quan sigui l'hora. Aturaré els rellotges que només saben marcar minuts de deficiència. A la paret, el sol farà camí fins que l'ombra dirà el moment exacte. Llavors, i només llavors, sabrem veure el camí que oculten ara les branques de milers d'arbres espessos, i serà l'hora de donar, d'expandir-se, d'escampar la saviesa encara per descobrir, encara per re-conèixer. Arriben les paraules justes, aquesta nit, com un bany de sol damunt la pell cansada, com un recer amorós, com una càlida promesa d'infinnit.

*text publicat al blog La vida té vida pròpia (<http://lavidatevidapropia.blogspot.com>) .